

providnika, zatraži na toj sjednici od njih kopiju dubrovačkog protesta i u isto doba objavi protest protiv protesta dubrovačkog. Dakle istim oružjem hoće oni biti protivnika. U tom svom protestu ustali su Korčulani naročito protiv svih šteta i troškova, koje su imali i koje će imati radi ove stvari. Ovaj korčulanski protest bi dubrovačkim providnicima u velikom vijeću pročitano od korčulanskog kancelara. Ni oni Korčulanima dužni ne ostadoše. U istom vijeću dadoše im odgovor, koji dobi oblik ponovnog njihova protesta. Vele oni u tom odgovoru Korčulanima: »Vi ste razumjeli protest od nas učinjen vama i pojedinom od vas. I dva, tri i četiri puta smo učinili, da se on vama vulgarizira radi vašeg potpunog i jasnog razumijevanja. Ako također sad hoćete, da ga jedanput i dvaput čujete u svrhu, da ga potpuno razumijete, pripravnici smo, da vam rečeni protest pročitamo toliko puta, koliko hoćete, da ga čujete i vidite. Ako hoćete kopiju rečenog protesta, dodite ili pošaljite koga u Dubrovnik, gdje ćete moći imati njegovu kopiju kod dubrovačkog notara, jer mi providnici nemamo ovlaštenja, da vam je damo.« Providnici dalje opširnije dokazuju, kako korčulanski protest ne može imati nikakve vrijednosti, jer Korčulani nemaju prava protestirati, te njihov protest nema pravnog temelja i nije sastavljen u pravnoj formi. Stoga providnici ponovo protestiraju protiv takova postupanja Korčulana i protiv njihova protesta. Zanimljivo je, da se u ovom odgovoru i dubrovačkom protestu navode poimence kao svjedoci biskupov vikar, arcidakon i pet ostalih svećenika, po svoj prilici kanonika. Svi ovi dubrovački protesti nijesu dakako mogli izmijeniti situaciju, nastalu uslijed one Žigmundove odluke o promjeni gospodstva na otocima. 27. veljače raspravlja vijeće umoljenih o korčulanskim stvarima i odlučuje, da se dâ odgovor korčulanskom vikaru na njegovo pismo.

Napokon je pregnuo Ladislav Jakč, kojemu je kralj Žigmund u rujnu prošle godine bio predao posebnom poveljom vlast nad otocima Bračom, Hvarom i Korčulom, da tu predanu mu vlast već jednom i ostvari. Najprije je pisao otočnim općinama pisma, u kojima ih poziva, da otkazu poslušnost dubrovačkim vikarima, a najzad posljednjih dana mjeseca veljače došao je lično na otoke. Tu se on nije iskreno ponašao. S jedne je strane rekao otočanima u prisustvu vikara, da se pokoravaju njima u svemu, a s druge strane naredio je otočanima, da ih više ne slušaju. Tu je on sigurno, a naročito u Korčuli, čuo raznih tužba protiv Dubrovčana, da im je